

HOMILIA NADAL

Catedral, Missa de mitjanit 24 de desembre de 2019

1.- Ens ha estat donat un fill

En aquesta nit santa ressona en tota l'Església una gran notícia per part de Déu. Ens la transmet un Infant feble i indefens, un nadó que necessita tota l'atenció i cures dels seus pares. "Trobareu un infant en draps", deien els àngels a uns humils pastors. "Ens ha estat donat un fill" proclamava radiant de goig el profeta Isaïes quan endevinava entre ombres el naixement d'aquest Infant.

En aquest Infant es concentra l'esperança de tota la humanitat perquè és el signe que Déu no abandona la humanitat. "Aquest és el senyal", deien els àngels. Déu no s'oblida de la seva criatura, encara que ella li torni l'esquena i l'abandoni. La resposta de Déu a la ingratitude de l'home ha estat sorprenent perquè no només s'ha acostat a nosaltres, sinó que s'ha fet un de nosaltres, compartint la nostra fràgil condició humana. Definitivament, Déu estima l'home. I ho fa fins a l'extrem de fer-se un de nosaltres.

Davant d'aquest misteri de la proximitat de Déu Sant Pau exclama: "S'ha revelat l'amor de Déu". Tot l'amor i la tendresa de Déu es manifesta en un feble Infant nascut en un racó oblidat de l'imperi romà, perquè aquest Infant és l'Emmanuel esperat, és Déu amb nosaltres. La gràcia i bondat de Déu omplen la terra.

Sorpren especialment la manera en què Déu ha volgut aparèixer entre els homes. Perquè ha escollit el camí de la senzillesa i la pobresa. Neix d'una jove parella que ha hagut de marxar al poble dels seus avantpassats per empadronar-se, però no troben on quedar-se i han de acomodar-se en un estable, entre els animals. Allà precisament naixerà el Fill de Déu.

Gairebé de manera espontània pensam i imaginam a Déu en clau de poder, d'omnipotència i grandesa. Déu com infinitament savi i poderós. Això és el "lògic", segons la nostra manera de pensar. Però Déu trenca aquestes lògiques per mostrar-se en la debilitat, com tendresa, amor sense límits i misericòrdia entranyable. El fillet nascut a Betlem ens revela quin és l'autèntic rostre de Déu, com és Déu de veritat.

2.- Ens porta la salvació

Aquest Infant ens porta la salvació a les nostres vides i al món. L'Infant que ens ha nascut és el Salvador, que rescata les nostres vides de l'esclavitud de pecat, del mal, de la mort. És "Déu gran i salvador nostre", deia sant Pau. La salvació de l'ésser humà no resideix en el poder, el tenir més o la força, sinó en la petitesa i la debilitat d'un Déu que ha volgut caminar amb nosaltres. Des de llavors, l'ésser humà ja no està sol perquè el mateix Déu ha volgut fer-se company de camí de l'home per salvar-lo.

Els textos que hem llegit presentaven la salvació com una gran llum. "El poble, que avançava a les fosques ha vist una gran llum", hem escoltat. I deia l'Evangeli que "la glòria del Senyor els enrevoltà de llum". L'Infant nascut és llum que il·lumina tota la nostra existència. La força d'aquesta llum penetra tota la nostra vida, l'allibera i li atorga la pau.

3.- Acollir Déu

Tot el secret del Nadal consisteix a acollir aquesta Bona Notícia que Déu ens porta, en acceptar a aquest Infant en la nostra vida, en fer un forat perquè trobi un lloc entre els nostres projectes i els nostres somnis. El Nadal ens convida a acollir Déu, a deixar que Ell sigui el centre dels nostres pensaments, dels nostres desitjos i de les nostres accions. Nadal és atrevir-se a acollir l'hoste inesperat, el Déu que ve.

"No tingueu por", deia l'àngel als pastors. No hem de témer a un Déu que es presenta en la debilitat i en la pobresa, que s'abaixa i assumeix la nostra naturalesa. No tinguem por de posar tota la nostra vida a les seves mans i a deixar que la fe en Ell mogui tota la nostra vida. Déu no ve a castigar-nos sinó a salvar-nos.

Maria, Josep i els pastors el van acollir i ens ensenyen a fer-ho. Només es precís confiar en Ell, no posar-li obstacles, dir que "sí". Tots ells reben la sorpresa de part dels àngels i l'acullen en la seva senzillesa. En veritat, només el cor senzill i humil és capaç d'acollir per complet a Déu.

No tinguem tampoc por de fer lloc per a Déu en la nostra societat, a donar posada a Déu en el nostre món. Avui sembla que es torna a repetir la història, perquè Déu vol entrar en el món, però les portes de la societat occidental es tanquen a la seva presència.

4.- Acollir els homes

És important que ens adonem que per acollir de debò a Déu hem de donar cabuda a tots els homes. El que aquest Déu ha vingut precisament a mostrar és el valor immens que té cada ésser humà. No importa la situació en què es trobi. Tant el malalt terminal com el que està a la presó, el que és d'aquí o el que ve de molt lluny, tot ésser humà, cada ésser humà té una dignitat immensa, perquè ha estat estimat per Déu amb un amor infinit. Cada home i dona d'aquest món han estat estimats fins a l'extrem que Déu ha volgut compartir amb ells la seva humanitat. Els Pares de l'Església diran que Déu s'ha fet home perquè l'home es faci fill de Déu.

Qui accepta el misteri de Nadal sap que ha de tractar amb afecte i respecte a cada ésser humà. Qui acull a Déu, acull també als homes; qui accepta el misteri de Nadal no pot veure mai a l'altre com a un rival o un enemic, sinó sempre com a un germà.

És Nadal. Ens ha nascut un Infant. Acollim en la nostra vida a aquest Déu, la seva llum i la seva alegria i diguem ben fort, amb els àngels de cel: Glòria, glòria, glòria a Déu. I a la terra pau als homes que estima el Senyor.

HOMILÍA NAVIDAD

Catedral, Misa de medianoche, 24 de diciembre de 2019

1.- Ens ha estat donat un fill

En esta noche santa resuena en toda la Iglesia la gran noticia por parte de Dios. Viene de un niño débil e indefenso, un recién nacido que necesita toda la atención y cuidados de sus padres. “Trobareu un infant en draps”, decían los ángeles a unos humildes pastores. “Ens ha estat donat un fill” proclamaba radiante de gozo el profeta Isaías cuando adivinaba entre sombras el nacimiento de este niño.

En ese niño se concentra la esperanza de toda la humanidad porque es el signo de que Dios no abandona a la humanidad. “Esta es la señal”, decían los ángeles. Dios no se olvida de su criatura, aunque ella le vuelva la espalda y le abandone. La respuesta de Dios a la ingratitud del hombre ha sido sorprendente porque no sólo se ha acercado a nosotros, sino que se ha hecho uno de nosotros, compartiendo nuestra frágil condición humana. Definitivamente, Dios ama al hombre. Y lo hace hasta el extremo de hacerse uno de nosotros.

Ante este misterio de la cercanía de Dios San Pablo exclama: “S’ha revelat l’amor de Déu”. Todo el amor y la ternura de Dios se manifiesta en un débil niño nacido en un rincón olvidado del imperio romano, porque ese niño es el Emmanuel esperado, es Dios con nosotros. La gracia y bondad de Dios llenan la tierra.

Sorprende especialmente el modo en que Dios ha querido aparecer entre los hombres. Porque ha escogido el camino de la sencillez y la pobreza. Nace de una joven pareja que ha tenido que marchar al pueblo de sus antepasados para empadronarse, pero no encuentran dónde quedarse y tienen que acomodarse en un establo, entre los animales. Allí precisamente nacerá el Hijo de Dios.

Casi de modo espontáneo pensamos e imaginamos a Dios en clave de poder, de omnipotencia y grandeza. Dios como infinitamente sabio y poderoso. Esto es lo “lógico”, según nuestra manera de pensar. Pero Dios rompe estas lógicas para mostrarse en la debilidad, como ternura, amor sin límites y misericordia entrañable. El niño nacido en Belén nos revela cuál es el auténtico rostro de Dios, cómo es Dios de verdad.

2.- Nos trae la salvación

Este niño trae la salvación para nuestras vidas y para el mundo. El niño que nos ha nacido es el Salvador, que rescata nuestras vidas de la esclavitud del pecado, del mal, de la muerte. Es “Déu gran i salvador nostre”, decía san Pablo. La salvación del ser humano no reside en el poder, el tener más o la fuerza, sino en la pequeñez y la debilidad de un Dios que ha querido caminar con nosotros. Desde entonces, el ser

humano ya no está solo porque el mismo Dios ha querido hacerse compañero de camino del hombre para salvarle.

Los textos que hemos leído presentaban la salvación como una gran luz. “El poble, que avançava a les fosques ha vist una gran llum”, hemos escuchado. Y decía el Evangelio que “la glòria del Senyor els enrevotà de llum”. El niño nacido es luz que ilumina toda nuestra existencia. La fuerza de esta luz penetra toda nuestra vida, la libera y le otorga la paz.

3.- Acoger a Dios

Todo el secreto de la Navidad consiste en acoger esta Buena Noticia que Dios nos trae, en aceptar a este Niño en nuestra vida, en hacer un hueco para que encuentre un lugar entre nuestros proyectos y nuestros sueños. La Navidad nos invita a acoger a Dios, a dejar que Él sea el centro de nuestros pensamientos, de nuestros deseos y de nuestras acciones. Navidad es atreverse a acoger al huésped inesperado, al Dios que viene.

“No tingueu por”, decía el ángel a los pastores. No debemos temer a un Dios que se presenta en la debilidad y la pobreza, que se abaja y asume nuestra naturaleza. No tengamos miedo a poner toda nuestra vida en sus manos y a dejar que la fe en Él mueva toda nuestra vida. Dios no viene a castigarnos sino a salvarnos.

María, José y los pastores lo acogieron y nos enseñan a hacerlo. Basta confiar en Él, no ponerle obstáculos, decir que “sí”. Todos ellos reciben la sorpresa de parte de los ángeles y la acogen en su sencillez. En verdad, sólo el corazón sencillo y humilde es capaz de acoger por completo a Dios.

No tengamos tampoco miedo a hacer sitio para Dios en nuestra sociedad, a dar posada a Dios en nuestro mundo. Hoy parece que se vuelve a repetir la historia, porque Dios quiere entrar en el mundo, pero las puertas de la sociedad occidental se cierran a su presencia.

4.- Acoger a los hombres

Es importante que nos demos cuenta de que para acoger de verdad a Dios hemos de dar cabida a todos los hombres. Lo que este Dios ha venido precisamente a mostrar es el valor inmenso que tiene cada ser humano. No importa la situación en que se encuentre. Tanto el enfermo terminal como el que está en la cárcel, el que es de aquí o el que viene de muy lejos, todo ser humano, cada ser humano tiene una dignidad inmensa, porque ha sido amado por Dios con un amor infinito. Cada hombre y mujer de este mundo han sido amados hasta el extremo de que Dios ha querido compartir su humanidad. Los Padres de la Iglesia dirán que Dios se ha hecho hombre para que el hombre se haga hijo de Dios.

Quien acepta el misterio de Navidad sabe que debe tratar con cariño y respeto a cada ser humano. Quien acoge a Dios, acoge también a los hombres; quien acepta el misterio de Navidad no puede ver nunca al otro como a un rival o un enemigo, sino siempre como a un hermano.

Es Navidad. Nos ha nacido un niño. Acojamos en nuestra vida a este Dios, su luz y su alegría y digamos bien fuerte, con los ángeles del cielo: Glòria, glòria, glòria a Déu. I a la terra pau als homes que estima el Senyor.